

KIINAN ENSIMMÄISET KUUROT OPETTAJAT

Kiinassa työskentelee nyt maan kaksi ensimmäistä kuuroa opettajaa, jotka ovat vieläpä kaiken lisäksi naisia. Kuurojen lasten koulutuksen hankkeesta on saatu kerrassaan hienoja uutisia vuosi toisensa perään. Kun hanketta aloiteltiin vuosia sitten, viittomakieltä ei käytetty vielä kovin laajasti opetuksessa. Nyt on toisin. Amity Foundation, kristillinen avustusjärjestö yhdessä maakuntien erityiskoulujen ja opetusviranomaisten kanssa ovat saaneet kuurojen lasten inklusiiviselle opetukselle myötätuulta purjeisiin. Yhä uusia maakuntien kouluja on sitoutunut hankkeeseen. Viimeisimpänä hyvänä uutisena kuulumme kuurojen opettajien palkkaamisesta. Tämä on läpimurto, joka rikkoo lasikattoja monella eri saralla. Koska Kiina on valtava maa, onnistuneen yhteistyön vaikutukset ovat huomattavia. Mietin Suomen väestömäärää, meitähän on noin viisi miljoonaa. Kiinassa keskisuuri kaupunki on viiden miljoonan ihmisen kaupunki. Niinpä, kun onnistumme Kiinassa, vaikutamme todella monen ihmisen elämään.

Suomen Lähetysseura on työskennellyt Kiinassa ja kiinalaisella alueella jo vuodesta 1902. Työmme yksi peruspilareita on alusta pitäen ollut koulutus ja lasten hyvinvointi. Kristillinen lähimmäisenrakkaus on motivoinut työtämme kautta historian ja on upeaa nähdä, kuinka vakaalle pohjalle rakennettu työmme kantaa, kestää ja uudistuu.

Kuvateksti: Erityiskoulun oppitunnilla

Pandemian vuoksi olen viimeksi päässyt matkustamaan Manner-Kiinaan vuoden 2019 joulukuussa. Tällöin vierailimme sekä Yiyangin että Xi'anin diakoniatyötä seuraamassa. Muistan iloisen pienen tytön, jolla oli hieno kolmipyörä ja vilkas tuike silmissään. Hänen perhettään oli koskettanut HIV, mutta kirkon diakoniatyön tuen avulla perhe oli päässyt jaloilleen ja taiteellisesti lahjakas tyttö kävi koulua. Viime keväänä ja syksynä useilla alueilla on voitu jo elää melko normaalia elämää koronasta huolimatta. Siirtotyöläisten lapset, jotka asuvat maaseudulla isovanhempiensa tai muiden sukulaistensa luona, ovat voineet osallistua leireille ja iltapäiväkerhotoimintaan. Tuellamme on myös koulutettu kyläkoulujen opettajia, joiden merkitys on lasten onnellisen lapsuuden kannalta suuri. Meille on ollut ilo, että vaikka emme nyt pääsekään fyysisesti Manner-Kiinaan, voimme seurata työn edistymistä virtuaalisilla hankematkoilla.

Kiinan käytäntöjen ja teologisten perusteiden kehittäminen

Kiinalaista aluetta ja kumppanin työtä ehkä yksi parhaiten kuvaava sana on resilienssi: taipuisuus ja sopeutuvuus uusien haasteiden edessä, sekä kyky tunnistaa mahdollisuuksia. Koronavuodesta huolimatta olemme saaneet paljon hyvää aikaiseksi. Digitaaliset vaihtoehdot, alustat ja sosiaalinen media ovat olleet niin meidän kuin kumppanien apuna.

Kuvateksti: Kyläkoulujen opettajia koulutetaan lasten kehitystason huomioivasta opetuksesta

Odotan innolla loppuvuoden online-tapaamisia ja ensi vuoden jälleennäkemisiä, ja myös niitä Manner-Kiinan notkuvia pöytiä seurantamatkoilla!

Rauhallista syksyä toivottaen, Ilse Paakkinen, aluejohtaja

Pimeydestä armon valoon

Paikallisen kumppanijärjestön työntekijä kertoo: ”Toukokuussa vierailin Guangzhoussa tukemassa paikallisen kirkon diakoniajärjestön rekisteröitymistä. Kun palasin kotiin, minulla oli kipeä olo. Sanoin vaimolleni, että taidan olla sairastumassa johonkin. Noudatin tarkasti terveysviranomaisten hyviä ja selkeitä ohjeita. Sairauteni aikana ymmärsin, että ihmisen on mahdotonta ratkaista ongelmiaan yksin, mutta että Jeesus on tukeni ja turvani kaikessa. Milloin ihminen loppuu, siitä Jumala alkaa. Niinpä rukoilin paljon ja kutsuin Jumalaa avukseni. Sairauteni tuntui kuin päättymättömältä pitkältä yöltä. Oloni huononi ja välillä vaivuin epätoivoon: Missä olet Jumala, missä on rakkautesi nyt? Mietin myös, että Jumalalla on suunnitelma varalleni, vaikken itse sitä ymmärtäisikään.

Danielin kirjassa kerrotaan, kuinka enkeli auttoi Danielia, kun häntä koeteltiin 21 päivää. Ajattelin, että käyn hengellistä taistoa, ja että luottamus Jumalaan on tieni ulos pimeydestä. Mihän maailmassa luottaisin, paitsi Luojaani. Hän kuivaa kyyneleeni, Hän on minun lohdutukseni. Herramme opetti opetuslapsiaan (Joh 16:33) ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.” Kesäkuun lopulla sairaus jätti ruumiini. Mieleeni tuli Jobin kirja (Job 5:18–19), jossa Jumala sitoo ihmisten haavat ja auttaa ahdingosta. Sairauteni aikana näin oman haavoittuvuuteni, mutta myös Jumalan armon ja rehellisyyden.

Olen monin tavoin valittanut, torjunut ja jopa arvostellut Jumalaa, mutta silti hän rakastaa minua, ei koskaan hylkää minua ja avaa aina sylinsä halatakseen minua. Hän löysi minut, eksyneen, sain voimaa, kun olin heikko. Vaikka olin lyhyhistynyt, Jumala oli silloinkin vierelläni. Mikä turva minulla elämässäni onkaan”. Teksti Ilse Paakkinen ja kuva Suomen Lähetysseura.

